

NIEUWSBRIEF
VAN
BART EN ANYA DE CRAENE
juli 2020

HALLO ALLEMAAL!

De tijd vliegt snel. Normaal gezien zouden we nu na ons bezoek aan België alweer op weg zijn naar Rusland. Maar omdat de grenzen door Covid nog steeds dicht zijn, hebben we dit jaar al aardig wat in Rusland rondgereden met de auto. Maar daar vertel ik later wat meer over.

EXTRA FEESTDAGEN:

Normaal schrijf ik niets over politiek, maar misschien hebt u ook gelezen dat president Poetin de afgelopen week de meeste lockdownmaatregelen heeft terugschroefd om twee redenen: Ten eerste wilde hij de 75ste verjaardag van de overwinning op nazi-Duitsland herdenken. Normaal valt die nationale feestdag op 9 mei, maar die werd nu uitgesteld en, ook al is Corona hier nog lang niet onder controle, toch werd er op 24 juni een imponerende parade georganiseerd. Ten tweede wilde Poetin het mogelijk

maken dat zoveel mogelijk Russen op 1 juli gaan stemmen voor de grondwetswijzigingen. In de woorden van De Standaard: "Een van die wijzigingen behelst de reset van Poetins ambtstermijnen, waardoor hij na 2024 nog tweemaal kan worden herkozen en dus nog tot 2036 het land zou kunnen besturen. De president krijgt ook meer volmachten, zoals het ontslaan van rechters."

Ik woon al meer dan 18 jaar in Rusland en al die tijd is Poetin al president. Dus of we nu onmiddellijk veel veranderingen gaan

voelen is nog maar de vraag, maar het is duidelijk dat er op politiek vlak veel veranderd wordt, en dat écht niet alleen in Rusland.

NOG STEEDS ONLINE KERK

Technisch gezien mogen we als kerk al weer samenkomen. Maar tijdens de zomermaanden zijn er altijd veel minder mensen en bovendien zien we er niet echt naar uit om met een maskertje en handschoenen aan samen te komen, dus blijven we voorlopig

gewoon via het internet onze kerkdienst houden. Dat wil niet zeggen dat we niemand uit de kerk ontmoeten en dat we ons huis niet verlaten. Integendeel. Soms gaan we met een gezin uit de kerk wandelen in het park, of komt er iemand bij ons op bezoek. We proberen echt het beste te maken van deze ongewone zomer!

STARAJA ROESSA:

Zo zijn we eind juni op bezoek geweest bij vrienden (Joera en Rimma) die een oud

huis aan het opknappen zijn in het dorpje Staray Roessa (op 320 km ten zuiden van ons appartement). Het huis staat op een hele rustige plek in de velden en die locatie is doelbewust gekozen. Joera en Rimma willen namelijk hun gezin openstellen voor mensen met een verslaving die al een programma in een rehabilitatiecentrum doorlopen hebben, maar nog verdere emotionele en geestelijke steun nodig hebben. Na twee maanden zelf-isolatie

was het schitterend om als gezin in een tentje te wonen, overdag te klussen en te genieten van elkaar, van de natuur... en zelfs wat te vissen. Ik heb een korte video over die reis gemaakt (5 minuten) en [die kan u hier bekijken](#).

MET DE AUTO OP REIS

Sommige vrienden hadden ons al verschillende keren uitgenodigd om bij hen op bezoek te komen in de stad Murom (op 1000 km van St. Pete) maar dat kwam er nooit van. En dankzij Covid zijn we nu toch tot bij hen gereden. We hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog andere vrienden in verschillende steden te bezoeken. Het is wel tof dat ik in 2002 in twee van die steden aanwezig was bij het opstarten van de Calvary kerken daar. Een beetje nostalgie :)

TVER

Neen, dat is geen spelfout, we zijn niet "te ver" gereden... Tver is een stad ongeveer halweg tussen St. Petersburg en Moskou.

Daar is ook een Calvary kerk. We kenden de voorganger Sasha, zijn vrouw Aljona en hun kinderen eigenlijk niet, dus het was erg tof om hen te leren kennen en te zien hoe God hen gebruikt in Tver. Ze bereiken de jeugd en volwassenen daar voornamelijk door hun baseball bediening. Vlak tegenover hun huis is er een grote lap grond die ze hebben omgetoverd to

baseball-terrein. Daar geeft Sasha les aan jong en oud. Onze Luka sprak er de laatste tijd wel eens over dat hij graag eens zou willen baseballen. En de eerste avond stond er al een echte training op het programma! Luka was in zijn nopjes. Het was zonnig en héél warm. De volgende dag zijn we met zijn allen in het riviertje achter hun huis gaan zwemmen!

MUROM

Vanuit Tver zijn we dan verder gereden naar Murom. Daar wonen Pjotr en Julia en hun kindjes Arseni en Asja, die net als onze kinderen ook thuisonderwijs krijgen. (Dankzij Corona zijn we nu in dat opzicht geen buitenbeentje meer :)). Arseni is net zoals Luka gek op Lego, dus die twee verdwenen vaak voor enkele uren in de kinderkamer. Ook in Murom was het schitterend weer en we zijn daarom naar de

rivier Oka gereden. Overall waar we kwamen vertelden de mensen dat het water nu hoger staat dan normaal. Om bij de Oka te komen moesten we eerst een klein riviertje 'doorwaden'. Monika stak als eerste dat riviertje over. We zagen hoe zij al aan de overkant op ons stond te wachten. Wij dachten dat zij het hele stuk gewoon gestapt had... maar we waren vergeten dat Monika vier jaar aan synchroon zwemmen gedaan heeft... Pas nadien bleek dat ze het

laatste stuk een techniek gebruikt had uit het synchroon zwemmen, waarbij je met je benen spartelt en je bovenlichaam recht uit het water steekt...

Vlak voor de overtocht had ik besloten alle kostbare spullen uit mijn rugzak te halen en in de koffer van de auto te leggen. Dus het fototoestel, mijn portefeuille en telefoon heb ik doelbewust in de auto gelegd. Anya was ervan overtuigd dat ik alles in de auto had gelegd... Maar dat

zou te logisch geweest zijn vrees ik! Met mijn rugzak boven mijn hoofd begon ook ik aan de overtocht. Het werd dieper, en dieper, en dieper... en op een bepaald moment dacht ik... "Wat wordt het: ik of mijn rugzak?"... en liet toen mijn rugzak (met al onze droge kleren erin) maar in het water plonsen en zwom met de natte rugzak in één hand naar de overkant... om daar te ontdekken dat ik mijn Belgisch paspoort, mijn

R u s s i s c h e verblijfsvergunning en mijn autoverzekering nog in mijn rugzak had zitten... Dus in plaats van lekker op het 'strand' te zitten en samen te genieten van de natuur hebben we mijn documenten daar proberen te drogen. Het was hilarisch! Het kon de pret gelukkig niet bederven. We moesten natuurlijk ook nog terug naar de andere kant... Ok, mijn paspoorten zijn wat verformfaaid, maar gelukkig gebruikt de

overheid hier pennen en stempels die niet uitlopen en hoef ik niet alles opnieuw aan te vragen. Eind goed al goed.

In Murom hebben we ook nog een aantal uren doorgebracht met de voorganger Jasik, zijn vrouw Natascha en hun twee dochters. Monika kende die meisjes al vanop kamp, dus die was heel blij! De mannen uit de kerk in Murom bouwen al enkele jaren zelf hun eigen kerk en daar

hebben we dan ook samen gegeten. En na al het Zoom, Skype en Facebook contact van de afgelopen maanden is het heerlijk om aan tafel te zitten en écht in levende lijve mensen te ontmoeten.

VLADIMIR EN RAMENSKOYE

Na Murom zijn we dan even gestopt in Vladimir. Daar heeft pastor Pasha ons een heerlijke maaltijd voorgeschoteld en 'verzadigd en verkwikt' zijn we verder gereden naar Ramenskoye. Ook daar is een Calvary kerk en de voorganger en zijn vrouw (Zhenya en Nastia) hadden ons ook verschillende keren uitgenodigd en waren heel blij dat we nu eindelijk een paar dagen bij hen op bezoek kwamen. Zij wonen op de tweede verdieping van het kerkgebouw en op de eerste verdieping zijn er verschillende kamers voor gasten en er was dus genoeg plaats voor ons gezin. Zhenya en Nastia helpen al verschillende jaren daklozen. Achter het kerkgebouw huren ze een huis waar

momenteel 6 daklozen wonen. Bij verschillende mannen werden er enkele (of alle) tenen geamputeerd omdat die waren bevroren in de koude winters op straat. (Dat gebeurt heel vaak bij drankverslaafden hier). Het vraagt ontzettend veel tijd, geduld en liefde om voor deze mensen

nieuwe paspoorten aan te laten maken, hen te verzorgen en geestelijk te begeleiden. Elke ochtend leidt Zhenya een bijbelstudie in het huis voor de daklozen. Toen wij daar waren vroeg hij of ik de studie wilde leiden. En diezelfde avond heb ik ook in hun kerk gepreekt. Zonder masker, zonder

handschoenen en zonder 1,5 meter afstand. De dubbele realiteit in Rusland - het land waar alles kan :) Anya en ik waren heel blij dat we Zhenya en Nastia een hart onder de riem mochten steken!

Na een weekje reizen en 2200 km later waren we terug thuis in St. Petersburg.

De kinderen hebben nu veel tijd om te knutselen en te spelen. Anya bereidt zich al voor op het volgende leerjaar en ik maak van

deze bijzondere tijd gebruik om nieuwe dingen bij te leren: Zo volg ik een cursus bij een andere voorganger (via Zoom), en heb me ook toegelegd op het het opnemen en bewerken van video's voor de YouTube pagina's die ik begonnen ben.

We wensen jullie allemaal Gods zegen toe! Lieve groeten,

**Bart, Anya,
Monika,
Emma en Luka**

Preken in het Russisch:
<https://bit.ly/2VASO1b>

Als u graag preken in het Nederlands wilt bekijken dan kan dat hier: <https://bit.ly/31syfrj>

Onze bankgegevens:

België: ABC-ministries
Rekeningnummer: 000-0645976-53
IBAN: BE53 0000 6459 7653
BIC: BPOTBEB1XXX

Nederland: Stichting EDB
Rekeningnummer: 147869900
IBAN: NL41 RABO 0147 8699 00
BIC: RABONL2U